

cabulum quod incuria librariorum excidit, reposuimus. Huius autē hæreseos dogma recenset Augustinus, quod utrem inflatum & opertum circumferendum putant iis, qui ex Christi præcepto legitime sanctum Euangeliū prædicare velint, abusi sacro Dei verbo quod est apud Matth. 9. versu 17. & fortasse illo militū Gedeonis exēplo, quod extat in libro Iudicum cap. 7. vers. 16. Sed ineptissimé. Quid enim fiet, si ea quæ ἔγειρας Christi continent, omnia usurpemus? Oportebit nos habere lampades ardentes in manibus nostris, eas circumgestare, lumbos etiam in suggestu præcinctos, & alia penè infinita, quæ nos simias potius & ridiculos histriones, quam graues verbi Dei concionatores demonstrabunt. Itaque insulsa, absurdā, & nulla vel probabili ratione fulta fuit hæc hæresis. Sed tāti est, verum & genuinum Scripturæ sensum diligenter obseruasse.

CAP. LXIII.

Pattalorinchitæ cur sic dicti. Error eorum
ecquis fuerit.

Dattalorinchitæ, intantum silentio student, ut naribus, & labiis suis digitum opponant, ne vel ipsam taciturnitatem voce præripiant, quando tacendum sibi esse arbitrantur. Vnde etiam illis nomen est inditum. Nātanos enim Græcè dicitur palus, & φίγχος nasus. Cur autem per palum digitum significare maluerint, à quibus nomen hoc compositum est, nescio, cum Græcè dicatur digitus δάκτυλος, & possint viique Dactylorinchitæ multò evidenter nuncupari.

z. ii.